

man dengang gif ud fra, have maaſtee været de rette, men at de ikke i Virkeligheden ere blevne ſaaledes, ſom Regjeringen og Folket dengang nærde Haab om, alſaa dette, at Haabet er ſuffet; — det kan dog virkelig ikke være den Grund, der ſkulde gjøres gjældende til nu blindt at kaſte ſig ind i andre Forudſætninger, ſaa længe de ſtaaer uklare; men jo mere man ſeer tilbage paa det, man dengang gjorde, og at det, ſom man gif ud fra, ikke blev opfyldt, deſto mere maa man faſtholde, at det da nu idetmindſte maa ſøges bragt til Klarhed, under hvilke Betingelſer man ſkal kunne beherſke dette Forholds Udvikling til Gavn for Staten i Fremtiden. Det maa være klart og indlyſende for Enhver, at den nærværende politiffe Stilling ikke er af den Beſkaffenhed, at man med ſundt Overlag kan bygge et Forhold af den Art paa den (Nei!). Det er ſagt af Medlemmer af den høitærede Regjering, at der dog her er flere Forhold, ſom kunde begrunde det indre Sammenhold og tillige ſtyrke Eenheden, og man har fundet Grundringer imod, at Udvalget har bemærket, at denne Eenhed neppe kunde holde ſig ſom bygget paa den Magt, der ligger hos Kongen og det Geheime Statsraad. Det er endvidere fremhævet af Medlemmer af den høitærede Regjering, at der endnu var flere Baand, der hørte hjemme her, og at ialtfald den Magt, der ligger hos Kongen og det Geheime Statsraad, er mere, end man paa adskillige andre Steder maa finde ſig i, at man paa andre Steder maa finde ſig i Mindre; ja, men Ulykfen er juſt den, at her er noget Andet og Mere tilſtede. Taler man blot om Eenheden, og ſeer man bort fra Henſynet til Friheden, ſaa kan det viſnok ſiges, at, derſom der er intet Andet end Kongen og hans Regjering, kan det under viſſe Forhold være muligt at holde Eenheden faſt. Men her er Andet og Mere, her er Grundloven, her er en konſtitutionel Statsform, indſkrænket i ſin Virkſomhed til Kongeaaben, her er Provindſtalſtænder i Sleſvig, ſom ſtaaer i en ſkærende Modſætning til vor Forfatning, og der er en Stænderforſamling i Holſteen, der ſtaaer i en ſkærende Modſætning til vor Forfatning, men ſom er accurat lig med Forholdene i Sleſvig;

det er Tingenes ſande Stilling, det er juſt dette „Mere, ſom der er“, og den Omſtændighed, at dette „Mere, ſom der er“, er indrettet paa at ſprænge Eenheden og ſkade den (Hør! Hør!), det er det, ſom bevirker, at man maa ſige: Det er ikke muligt at bygge videre paa en ſaadan Indretning af politiffe Forhold, men det er nødvendigt, at man ſøger at bringe det til Klarhed, til almindelig Anerkjendſe, at en aaben Udtalelſe maa finde Sted om, hvilken Vej man ſkal betrede, for at kunne holde dette ſammen, og en deraf følgende Beſtemmelſe om, hvorledes det ſkal udføres.

Jeg ſkal endnu kun et Øieblik opholde det ærede Things Dymærkſomhed for at tale om det Vædringsforſlag, ſom er ſtillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tſcherning), og ſom er tiltraadt med en lille Forandring af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hanſen). Jeg troer virkelig, at jeg kjender igjen den Tanke, ſom egentlig maa antages at ligge til Grund for dette Vædringsforſlag; jeg troer, at den har en viſ ſvag Lighed med, hvad der er antydet af min ærede Collega i Udvalget, Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Mourad); men det forekommer mig dog alligevel, at det er, ligefom den ſamme Tanke kom her igjen med indfaldne Kinder og ſom den havde tabt Halvdelen af ſit Blod og ſin hele Ungdoms Friſthed paa Reifen fra Maribo til Holbek (Munterhed!); dog er der bleven en ſvag Lighed tilbage, ſom om dette Vædringsforſlag endnu vilde ſige: ja, der er dog egentlig Noget dert, der er en viſ Fare dert, der er en Betænkeliſhed dert, vi kunne i Grunden ikke forſvare at gaae ſaaledes blindt ind paa det; havde vi ikke havt dette Vædringsforſlag, havde vi ikke kunnet ſtille det op og ſige: det er det, ſom tjener til vor Berolligſe, ſaa kunne vi ikke have gaaet ind derpaa (Tſcherning: Jo!). Ja, den ærede Rigsdagsmand ſiger „jo“, fordi han er meget tilfreds med at bruge ſit Vædringsforſlag ſom en Anledning til blot at komme til at tale om Sagen og ſiden overlade ſit Vædringsforſlag til ſin Skjæbne og lade ſig noie med den Berolligſe, at den ærede Finanzminiſter har ſagt til Thinget, at han vilde raade det ikke